

GARA LÓPEZ

ESTUDANTE DE ESCULTURA E PSICOLOXÍA GESTALT

“Cando marchei da casa non sabía que quería facer, o que sabía é que Madrid non era para min”.

“A idea do que se esperaba de min e a miña dificultade para cubrir as expectativas alleas, impulsoume a cambiar de vida”.

Ola, chámome Gara, de Garabatos.

Estudo Escultura aplicada ao espectáculo na Escola de Arte Superior de Deseño Pablo Picasso da Coruña.

Tamén estudo Terapia Gestalt, un estudo que me acompaña a mirar dentro de min, e coidar con mimo o meu mundo interno.

E a derrapar na vida de forma máis elegante.

Levo 9 anos en Galicia, no meu verán dos 17 coñecín Fisterra e decidín quedar a vivir nunha comunidade de artistas e peregrinos. Foi o meu fogar por varios anos e ensinoume, en gran parte, a ondear na xungla da vida.

A idea do que se esperaba de min, e a miña dificultade para cubrir as expectativas alleas, impulsoume a cambiar de vida.

Deixando atrás Madrid, a cidade na que nacín.

Cando marchei da casa non sabía que quería facer, o que sabía é que esa gran cidade non era para min.

Tiña a cabeza chea de ideas, unhas fixéronse realidade, outras non, e a maioría, non sabía nin que podían acontecer.

A día de hoxe, aos meus 26 anos, decidín volver estudar, sigo sen resolver a gran dúbida de “que facer na vida”,

coma se a resposta fose unha única cousa inamovible.

Interésanme moitas cousas na vida como para ter que escoller só unha. Agora, estou mergullada no mundo dos monicreques, hai uns anos, da cociña, a arte sempre me acompañou como amiga fiel, tiven os meus propios proxectos, tamén seguín os de outros, viaxeí e, por momentos, quedei estancada.

Todas estas son versións miñas, son eu, e tamén todas as que están por vir.

Acompañada sempre das miñas increíbles amizades, que forman un fogar ao que acudir.

Gustaríame poder compartir desexos, inquedanzas e medos.

Todas estivemos nese momento, de non saber ben que facer, de non saber como encaixar no que se espera de nós.

E non só pasa unha vez, é unha constante de subidas e baixadas, de dúbidas e decisións por tomar.

E o subidón que dá permitirse non encaixar?

E o ben que senta coñecerse sen ter que limitarse?

Tranquilízame saber que sempre estamos a tempo de tomar un camiño ou outro.

Sen título. **Gara López**

Imaxe cedida para poxa
benéfica a favor de Palestina.